

Motion till riksdagen 2008/09:Ju26

av Lena Olsson m.fl. (v)
med anledning av prop. 2008/09:192

Sveriges antagande av rambeslutet om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2008/09:192 Sveriges antagande av rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta.

Motivering

Att bekämpa brottslighet är en mycket angelägen uppgift som givetvis måste ha högsta prioritet. Detta gäller nationellt liksom internationellt. För att bibehålla tilltron till rättsväsendet är det också viktigt att en person som begått ett brott inte kan gömma sig undan rättvisa genom att fly till ett annat land inom EU. Samtidigt är det bra att åtgärder vidtas så att inskränkningen av rörelsefrihet för den enskilde i avvaktan på rättegång kan bli så liten som möjligt. Även om föreliggande förslag till beslut syftar till att införa regler i denna riktning är propositionen behäftad med så stora brister att den inte bör godkännas.

Rambeslutet handlar om icke frihetsberövande straffprocessuella åtgärder som ska kunna vidtas mot brottsmisstänkta som återvänt till ett land där han eller hon har sin hemvist i avvaktan på rättegång. I propositionen beskrivs åtgärder som bl.a. besöksförbud och tillträdesförbud. Dessa åtgärder är dock inte sådana åtgärder som åberopas i rambeslutet, dvs. straffprocessuella åtgärder, varför det får anses som mycket udda att dessa nämns som möjliga redskap som ska kunna användas i den lagstiftningsprocess som måste följa på ett godkännande.

Fel! Okänt namn på

Riksdagen har genom åren godkänt ett antal rambeslut, och Vänsterpartiets principiella kritik mot detta sätt att lagstifta kvarstår. Att riksdagsledamöter ska godkänna en framtida lagstiftning som man inte kan överblicka kan inte anses tillfredsställande ur ett demokratiskt perspektiv. Kritiken delas också av exempelvis Advokatsamfundet och JO. I förevarande ärende är problemen kanske mer flagranta än på länge. Som beskrivits ovan har regeringen valt att peka på lagstiftningskomplex som i dag inte faller inom ramen för rambeslutet. Om detta innebär att regeringen menar att de ändå ska användas måste de nämnda lagarna göras om i grunden, och då bör riksdagen veta på vilket sätt. Om detta inte är tanken måste man självklart fråga sig varför denna genomgång finns med i propositionen.

Remisskritiken mot förslaget till beslut är omfattande. JO skriver i sitt utlåtande, förutom den principiella kritiken mot lagstiftningsförfarandet, att den dubbla straffbarheten bör bibehållas när det gäller listbrotten och att en förklaring bör avges gällande detta. När det gäller tillämpningen av konstitutionella regler om bl.a. tryck- och yttrandefrihet bör dessa anges som en grund för vägran att tillämpa rambeslutet.

I rambeslutet finns också uppräknat åtgärder som är helt främmande i den svenska rättsordningen. Det gäller bland annat ett system med borgen, en åtgärd som aldrig tillämpats i Sverige. Ytterligare kritik mot rambeslutet är de stora ekonomiska åtaganden som kan komma att drabba framför allt åklagarväsendet som redan i dag är hårt ansträngt i sin ekonomi.

I propositionen finns ingen genomgång av vilka lagstiftningsåtgärder som kommer att bli nödvändiga att genomföra i Sverige. Det finns ingen kostnadsberäkning och dessutom saknas åtgärder för att skydda svenska konstitutionella rättigheter. Vi anser att en ordentlig genomgång den svenska lagstiftningen måste till för att det ska vara möjligt för riksdagen att fatta beslut om rambeslutet. Att riksdagen inte har kunskap om de lagar man beslutar om är inte rimligt och i förevarande fall är genomgången så dålig att det skulle vara mycket märkligt om riksdagen beslöt att anta rambeslutet på detta material.

Stockholm den 10 juni 2009

Lena Olsson (v)

Rossana Dinamarca (v)

Amineh Kakabaveh (v)

Eva Olofsson (v)

Siv Holma (v)

Elina Linna (v)